

[Industriministeren]

ikke alene Dankortet, men for alle former for konto-, købe- og kreditkort, og det var årsagen til, at vi kunne nå frem til et resultat. Vi må erkende, at der på disse felter ligger et hvidt, måske mellemgråt eller gråt område, som vi ikke hidtil har interesseret os for, og som vi ikke har registreret eller har indseende og kontrol med.

Men jeg skal nok lade være at gentage, hvad jeg sagde under sidste punkt på dagsordenen; jeg må henvise hr. Askjær Jørgensen til at læse mit indlæg i Folketingstidende.

Jeg forstår på fru Anne Grete Holmsgård, at der i virkeligheden er tale om, at det måske bliver et enigt folketing, der slutter op bag dette dagsordensforslag. Det er rigtigt, at der er en væsentlig forskel imellem det af fru Lilli Gyldenkilde og det af fru Lissa Mathiasen fremsatte dagsordensforslag, nemlig dette, at fru Lilli Gyldenkilde mener, at det skal pålægges regeringen at sikre, at Dankortet eller tilsvarende kort ikke indføres, før den omtalte lovgivning er gennemført.

Men der er én yderligere væsentlig forskel. Fru Lilli Gyldenkilde taler om forbrugerindseende med systemerne, og dette er en væsentlig forskel i forhold til det af regeringspartierne, socialdemokratiet og det radikale venstre foreslåede dagsordensforslag. Vi taler ikke om forbrugerindseende, men om varetagelse af forbrugernes interesser.

Jeg skal anbefale, at man stemmer for det af fru Lissa Mathiasen fremsatte forslag til dagsorden.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Så endte vi dér, hvor det, der i hvert fald i pressen var blevet udråbt som et flertal for lovgivning, på sæt og vis har gjort sin gerning. Det er tit sådan i politik, at det ikke altid handler om, om man får vedtaget lige netop det, man ønsker; man kan også bruges til at presse i retning af, at der så kommer om ikke andet så det næstbedste. Sådan kan man tolke det, der er foregået i forbindelse med dette dagsordenshalløj, hvis man er i det humør, og det er jeg, så det vil jeg gøre.

Men jeg vil ikke undlade at sige, at jeg var glad for industriministerens bemærkning om, at den store forskel på det dagsordensforslag, der er fremsat af socialistisk folkeparti, og det, der er fremsat af de øvrige partier med undtagelse af fremskridtspartiet, består i, at

der i SFs dagsorden står, at der skal være forbrugerindseende med systemerne. Det var jeg glad for, for jeg tror, det kommer til at betyde, at socialdemokraterne – måske også de radikale og andre – får nogle forklaringsproblemer i den kommende tid ikke mindst over for almindelige forbrugere, som måske ikke er tilknyttet nogen forbrugerbevægelse, men som alligevel kommer ind under disse systemer.

Det korte af det lange er, at vi godt ved, at det ikke er vores dagsordensforslag, der bliver vedtaget, og det betyder, at man kan indføre det ene kort efter det andet, lige så tosset man vil, i den kommende tid, også Dankortet. Det, man er gået med til, er altså, at man gerne må gå videre i planerne og indføre disse ting, så skal vi nok komme humpende lidt bagefter med en lovgivning, der kan hugge en hæl og klippe en tå, og så håber vi, det går godt alt sammen. Alt imens breder teknologien, fremmedgørelsen og centraliseringen sig, men så har folketinget vasket sine hænder.

Dér står vi altså, og vi agter ikke at stemme for den dagsorden, men vil undlade at stemme til den, fordi vi som sagt har vores egen, som er betydelig bedre.

Må jeg så til allersidst sige til hr. Askjær Jørgensen, med hvem jeg jo har taget et par diskussioner her i dag, at jeg for så vidt er enig i hr. Askjær Jørgensens tolkning af den borgerlige regerings holdning med hensyn til, om der skulle lovgives eller ikke lovgives.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har et par ord til industriministeren. Industriministeren anbefaler mig at læse i Folketingstidende, hvad ministeren har sagt. Ja men det læser jeg altid meget nøje, for jeg er normalt meget tilfreds med at læse, hvad ministeren siger. Jeg tager ofte de grønne hæfter med og læser omhyggeligt, hvad ministeren har sagt, og det vil jeg også gøre efterfølgende, sådan at jeg hele tiden ved, hvad vores industriminister siger. Opfordringen er altså ikke nødvendig.

Men når ministeren konkluderer, at det sandsynligvis bliver et enstemmigt folketing, der vedtager det af regeringspartierne m.fl. stillede dagsordensforslag, kan jeg sige, at det er der ingen fare for. Fremskridtspartiet